בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו ת.פ.ח [redacted]

בפני הרכב

המאשימה: **מ ד י נ ת י ש ר א ל**

- נ ג ד -

הנאשם: [redacted]

יליד 1978 ת.ז. [redacted]

[redacted]

כ ת ב - א י ש ו ם מתוקן

במסגרת הסדר טיעון

א. <u>העובדות</u>:

1. ל.ג. הינה קטינה ילידת 1995 (להלן - הקטינה) המתגוררת עם הוריה ברח' המחרוזת 16 בתל-אביב. (להלן - בית המשפחה).

2. הנאשם נהג לבקר בבית המשפחה על פי הזמנת הורי הקטינה, היה כבן בית והם ארחו אותו בביתם וסעדו אותו באוכל והלבשה.

3. במהלך החודשים יוני-יולי 2004, או בסמוך לכך במספר הזדמנויות, במועדים שאינם ידועים לתביעה, עת שהה הנאשם בבית המשפחה, נכנס הנאשם לחדרה של הקטינה, ונהג ללטף את גבה וישבנה מעל לבגדיה.

4. הנאשם עשה את המעשים המתוארים לשם גירוי מיני.

ב. <u>הוראת החיקוק לפיה מואשם הנאשם:</u>

מעשה מגונה בקטינה (מספר הזדמנויות) - עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות 345(א)(3) לחוק העונשין, תשל"ז 1977- .

תל-אביב, כ"ג בתשס"ח **רותי שביט-אושרי, עו"ד**

1 בינואר 2008 **סגן בכיר א' לפרקליטת מחוז תל-אביב (פלילי)**

ג. <u>עדי התביעה</u>: עפ"י כתב האישום המקורי

פמת"א: [redacted]

פ.א. [redacted] יפתח

ר.ש. [redacted]

בתי המשפט

ישיבה מיום 1/1/2008 - פח [redacted]

בדלתיים סגורות

<u>בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו</u>

<u>בפני:</u> **כב' השופטת ב. אופיר-תום, סגן נשיא - אב"ד**
כב' השופטת מרים סוקולוב
כב' השופט ישעיהו שנלר

<u>המאשימה:</u> **מדינת ישראל**

נ ג ד

<u>הנאשם:</u> **מלייב בנימין**

<u>פרוטוקול</u>

<u>נוכחים:</u> **מטעם המאשימה - הפרקליטה גב' שביט.**
הנאשם וסניגוריתו - עו"ד מנדלמן.

התובעת:
עשינו נסיון נוסף, והגענו להסכמה.

הסניגורית:
הנאשם מבין במה מדובר, הגב' נעמה מארגון בזכות מלווה אותו היום.

התובעת:
מגישה לבית המשפט כתב אישום מתוקן.

הסניגורית:
הקראתי לנאשם את כתב האישום המתוקן והסברתי לו את תוכנו, והנאשם מודה בעובדותיו.

הנאשם:
אני מבין, ומודה. ואני מצטער על מה שהיה, ואני מתחרט.

בתי המשפט

ישיבה מיום 1/1/2008 - פח [redacted]

בדלתיים סגורות

ידוע לי שבית המשפט לא קשור להסדר הטעון, ואני מבקש סליחה.

הכרעת דין

זו הפעם השניה שהצדדים מודיעים לנו על הסדר טיעון שקשרו ביניהם לענין דרך סיומו של התיק שבפנינו, אשר לכל הדעות הוא תיק חריג בתוכנו ובמהותו.
את ההסדר הקודם החלטנו לא לקבל לאחר שהנאשם עמד על כך בתוקף, כי העובדות המפורטות בכתב האישום שתוקן במסגרתו, אינן נכונות.
קבענו את התיק להוכחות להיום, ע"מ לאפשר לתביעה לסיים את הבאת עדיה, ולשמוע גם את פרשת ההגנה.
דא עקא, שעוד בטרם החל הדיון בהוכחות, שבו והודיעונו הצדדים כאמור, כי שוב נקשר הסדר ביניהם, שונה במהותו מן ההסדר הקודם, וכי הוסכם על הנאשם כי כל הכתוב בו נכון.
קיבלנו את כתב האישום המתוקן ופנינו אל הנאשם ואל סניגוריתו, ע"מ לקבל תגובתם, שמענו גם מע"ד גבאי וגם מן הנאשם עצמו, כי העובדות הפעם נכונות הן.

המדובר הוא בכתב אישום המתוקן שמייחס הפעם לנאשם ליטוף גבה וישבנה של המתלוננת הקטינה, מעל בגדיה, במספר הזדמנויות במהלך החודשים יוני יולי 2004.
הנאשם הודיע לנו חד משמעית, כי אכן כך היה וכי הוא מצטער על שעשה כך.

בנסיבות אלה, אנו מרשיעים את הנאשם בעבירת מעשה מגונה בקטינה (מספר הזדמנויות) - עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ניתן היום כ"ג בטבת, תשס"ח (1 בינואר 2008) במעמד הצדדים

ברכה אופיר תום, סג"נ	*מרים סוקולוב, שופטת*	*ישעיהו שנלר, שופט*
אב"ד		

בתי המשפט

ישיבה מיום 1/1/2008 - פח [redacted]

בדלתיים סגורות

התובעת טוענת לעונש ומסבירה את הסדר הטעון:

מגישה גליון הרשעות קודמות. מסומן עת/1

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע מעשים מגונים במספר הזדמנויות. כתב האישום המקורי ייחס לנאשם עבירות של אינוס.

בתיק החלו להישמע הוכחות, בשלב מסוים גם לאור הבעיות הראייתיות שעלו ומצבו של הנאשם החלו נסיונות לסיים את התיק בהסדר שיכלול את כל השיקולים, האחד, הקטינה, ושנית הנסיבות המיוחדות של הנאשם ומצבו הנפשי. לאחר מאמצים אני חייבת לציין ראויים לציון מצד באת כוחו של הנאשם, נמצא מקום לנאשם במוסד טיפולי המוכר ע"י משרד הבריאות, בו ישהה תקופה שנקבע ויזכה לטיפול הראוי. הנאשם כבר שוהה חצי שנה במסגרת המוסד הזה, שלווה. במצב דברים כפי שתיארתי בשלו התנאים להגיע להסדר עם הנאשם. זה בעצם סידור שני שאנו עושים. בסופו של דבר הגענו להסדר ואפרט לגבי השיקולים להסדר.

בסופו של דבר הנאשם הודה בביצוע מעשים מגונים בכך בא לידי ביטוי, או נשמר האינטרס הציבורי והחשוב בכך שהקטינה והמשפחה מקבלים אישור לתלונה ונותנת תחושה שאכן דברים נעשו. אנו עותרים במשותף להטלת עונש מאסר בפועל של חודשיים שיהיה על בית הבית המשפט שישהה במשך שנה, חצי שנה הקרובה ישהה במעון שלווה, ומאסר על תנאי.

השיקולים הם גם ראייתיים וגם שיקולים שנוגעים לנאשם.

בזמנו דיברנו על שנה ובדקנו את האפשרות שיתאפשר לשהות במקום שנה והדבר אושר ע"י המוסד. היום מכיוון שהזמן חלף והנאשם שוהה כבר שבעה חודשים, במסגרת ההסכמות שבינינו נשאר חצי שנה נוספת. נכון להיום אנו מבקשים מבית המשפט אך הדיונים נדחים, אין את היחידה שתעשה את הדברים.

עו"ד מנדלמן:

יש את ארגון בזכות שמתכוון לטפל בו.

התובעת ממשיכה:

עלה הקושי ראייתי שהתייחס גם לחקירת הילדים כפי שהעידה חוקרת הילדים וגם חקירת הנאשם במשטרה, חקירה שנוהלה בתום לב, אך תוך אי הקפדה על נוהלי חקירה מיוחדים, נוהלי חקירה ומיוחדים כאשר נדרש בנאשם כפי שנדרש בנאשם שלנו. א"א לעצום עיניים ולהמשיך אלא לקחת את הדברים בחשבון. בנוסף קיבלנו נתונים מהסניגוריה ומסמכים שביססו את הטענה לגבי מצבו הנפשי של הנאשם שהוא סובל מהפרעה אישיותית ובנוסף עמדנו בקשר עם משפחת המתלוננת הקטינה, ולאורך כל הדרך המשפחה וההורים הביעו הסכמתם לסיום התיק כאשר הדגש גם מבחינת ההורים היתה בכך שהנאשם יודה במעשים והחשוב מבחינתם להבטיח

בתי המשפט

ישיבה מיום 1/1/2008 - פח [redacted]

בדלתיים סגורות

שהנאשם יזכה לטיפול בבעיה. הורי הקטינה הדגישו את העובדה שהנאשם זקוק לטיפול, זה הנדבך החשוב מבחינתם.

אין לנו תסקיר קורבן.

שוחחתי עם אביה של הקטינה, היום היא בת 12, היא מתפקדת היא במצב טוב, זה אני יודעת מהקשר שלי עם ההורים.

שוב בתיק כזה חשוב היה לנו לשמוע עמדת המשפחה.

הנאשם אינו בן משפחה. האם לקחה אותו בתור כת עזר, גם מתוך רצון לעזור לו כעיסוק.

ההורים הסכימו להסדר בשם הקטינה.

כתב האישום שהוגש היום שונה לחלוטין מכתב האישום המקורי, יחד עם זאת אני חושבת שיש תיקים מיוחדים כשהנסיבות מיוחדות והאינטרס הציבורי בסופו של דבר לסיים תיק בהרשעה בעבירת מין ולהבטיח את הטיפול בנאשם, זה התיק שבמקרה שבפנינו, ולכן, אני אבקש מבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון. ההסדר הזה שהוצג בפני בית המשפט מבחינתנו לא יהווה תקדים לתיקים אחרים, כל תיק בנסיבותיו והתיק הזה הוא עם נסיבות מאוד מאוד מיוחדות.

הסניגוריה:

מבקשת לשמוע את הגב' נעמה לרנר מארגון בזכות לפני טיעוני.

נעמה לרנר:

אנו מלווים אנשים עם מוגבלות קורבנות תקיפה חשודים נאשמים ומורשעים.

את התיק הזה אנו מלווים שנה וחצי שנתיים לאורך כל גילגוליו, לצערנו לא מאז החקירה במשטרה. הסניגוריה הכניסה אותנו לתמונה. בהקשר של המשך הטיפול אנו כן מוכנים להתחייב להמשיך וללוות את הנאשם, וכן לגבי מסגרות נוספות לאחר החצי שנה. בתום חצי שנה נמשיך למצוא לו מסגרת המשך. נוצר ביני לבין הנאשם יחסי אמון יחסים שבהם הוא שומע לי ומאמין לשיקול הדעת שלי, אני מאמינה שנוכל להמשיך לעבוד יחד.

אני גם חייבת לציין שהמפגש שלי עם בני לפני כשנה וחצי, היה מפגש מאוד קשה, בני היה במצב מאוד אחר לחלוטין מהיום, מאז היכולת שלו להתאפק ולהקשיב הריכוז שונים לגמרי, גם ברמת הדחף להכנס לדברי, אם אמרתי דברים שלא מצאו חן בעיניו, היום מדובר באדם אחר לחלוטין, הוא מסוגל היום לשבת ולהקשיב, למרות שחלק מהדברים אז גרמו לו לקפוץ. המטרה היא שבעוד כחצי שנה הדבר ישנה עוד יותר, ולאחר מכן יוכל להגיע למסגרת משקמת.

בתי המשפט

ישיבה מיום 1/1/2008 - פח [redacted]

בדלתיים סגורות

הסניגוריה:

מפנה לנ/2, ממנה עולה שהנאשם סובל מתסמונת אספרגר, סוג של אוטיזם, שבתחילה חוות"ד הפסיכיאטריות קבעו בעניינו שהוא מפגר וחוו"ד אחרות קבעו שאינו מפגר, אז הוא נפל בין הכסאות. וועדות שישבו בעניינו לא מצאו לו שום מסגרת. למרות שיש לו בעיה אורגנית, בלידתו. בברית המועצות אובחן שמי שסובל בסכיזופרניה ובשל כך אושפז בבית חולים. רק בעזרת בג"צ נמצאה לו מסגרת הולמת בדמות של נווה שלווה שבאותה מסגרת הוא נמצא בהוסטל שבמסגרתו הוא עובד ומקבל טיפול תרופתי ומשתתף בקבוצות זו בעצם מערכת התמיכה שלא קיבל כל השנים ממשרד הרווחה כי אין בארץ מסגרות להפרעה ממנה הוא סובל. בעברו מעולם לא עבר. מאז שהוא נעצר היה במעצר בית מלא. מדובר בעבירה לפני למעלה משלוש שנים, הנאשם כבן 29. מפאת צנעת הפרט לא אפרט מתוך חוות"ד הפסיכיאטרית, מפנה לעמ' 6. זה בדיוק מה שעשינו בתיק הזה. לא היה קל להכניסו לנווה שלווה, המימון היה נתון במחלוקת הרבה זמן.

בית המשפט צריך לבדוק במה הוא הודה בסה"כ העונש צריך להיגזר גם בהתאם, שלנגד עיני בית המשפט לא צריך להיות כתב האישום המקורי.

בנסיבות הענין והנסיבות הספציפיות שלו אבקש לכבוד את ההסדר ולקבוע שהוא ישהה במוסד נווה שלווה החל מיום 1.1.08 עד 1.7.08 וכן כפי שמצויין בסעיף ב' מאסר על תנאי וצו פיקוח לשנה.

הנאשם:

אני מצטער על מה שהיה, אף פעם זה לא יהיה, סליחה מכל לב.

גזר - דין

א. אין ספק שענין לנו בתיק מיוחד וייחודי שנסיבותיו שונות מן התיקים הרגילים בתחומו, כולל נסיבותיו האישיות של הנאשם.

יוזכר, כפי שכבר הוזכר בהכרעת הדין, כי עסקינן בהסדר טיעון שני אשר נקשר בין התביעה ובין ההגנה, אשר במסגרתו הוגש לנו כתב אישום מתוקן שבו הודה הנאשם, לאחר הסכמה על העונש שיושת עליו.

מלכתחילה, יש לציין, הועמד הנאשם לדין בעבירות חמורות למדי, בהן עבירת אינוס ועבירת מעשים מגונים בקטינה בהזדמנויות שונות.

מאחר והנאשם כפר בכל שיוחס לו, נשמעו ההוכחות בתיק ופרשת התביעה עמדה להסתיים. אלא שאז, בהמלצת בית המשפט הגיעו שני הצדדים להסכמה ביניהם, לפיה, לא תמשך שמיעת

בתי המשפט

ישיבה מיום 1/1/2008 - פח [redacted]

בדלתיים סגורות

הראיות, ובמקומה יוכרע דינו של הנאשם וייגזר דינו במסגרת הסדר טיעון. כפי שהוסבר בהכרעת הדין לא עמד הנאשם מאחורי ההסכם, בעת שהתבקש להשיב על כתב האישום המתוקן בפנינו, ושוב נקבע התיק להוכחות.

הפעם, הודיעו לנו הצדדים כי חזרו ודנו בענין עם הנאשם עצמו, ויחד עימו הגיעו לניסוח של כתב אישום שבו הסכים להודות, בלא כל התלבטויות.

ב. בטרם שקילת הנימוקים לקבלת הסדר הטיעון האחרון, או לדחייתו, יש לשוב ולציין כי תיק חריג במיוחד הוא זה הנדון בפנינו היום, שכן המדובר היום באדם צעיר, אשר הוגדר בחוות"ד שקיבלנו ובתסקירי קציני המבחן כמי שסובל מהפרעה אורגנית כרונית בלתי ספציפית עם הפרעות התנהגות וגלישות למצבים פסיכוטיים.

על רקע זה, טרחו שני הצדדים במהלך כל תקופת הדיון בתיק, שלא היתה קצרה, למצוא פתרון קונסטרוקטיבי לנאשם הזה, להבדיל מענישתו בעלמא בדרכים המקובלות, ובסופו של דבר לאחר הרבה עמל ויגע, כולל ריצה לבית המשפט הגבוה לצדק, השכילו לשלב את הנאשם במסגרת רפואית, קרי, בית החולים הפסיכיאטרי "נווה שלווה" שבפרדס חנה, בו הוא שוהה עד היום.

על מאמציהן אלה של שתי באות כח הצדדים, יחדיו, ראויות הן לשבח רב.

ג. בין כך ובין כך, במסגרת הסדר הטיעון החדש שקיבלנו היום מטעם שני הצדדים, הוסכם כי לאחר הודייתו של הנאשם במיוחס לו, כמתואר, ולאחר הרשעתו בעבירות פרי מעשיו לפי כתב האישום המתוקן, יעתרו הצדדים לעונש של מאסר בפועל לתקופה של חודשיים ימים, אותה כבר ריצה הנאשם בהיותו נתון במעצר, לצד מאסר על תנאי, ולצד צו פיקוח למשך שנה.

במקביל, הסכימו הצדדים, במסגרת ההסדר שהגישו לנו, לעתור להמשך שהייתו של הנאשם בבית החולים נווה שלווה לתקופה נוספת של חצי שנה מהיום.

ד. שקלנו את הנסיבות המיוחדות שרק שמץ מהן הבאנו לעיל, אל מול העונש המוסכם שהציגו הצדדים בפנינו, והגענו למסקנה כי מידת הדין ומידת הצדק מחייבות במקרה החריג הזה לאשר את כל שהוצג בפנינו, שהוא ראוי ונכון הן לגבי הנאשם עצמו והן לגבי המתלוננת הקטינה, אשר תלונתה כנגדו אושרה ביסודה.

אין ספק שיש בעצם הודייתו של הנאשם במעשים שעשה בקטינה, כדי להעמיד את תלונתה ברמה של תלונה אמיתית שטוב שהוגשה על ידה ושטוב שנסתיימה כפי שנסתיימה היום.

בתי המשפט

ישיבה מיום 1/1/2008 - פח [redacted]

בדלתיים סגורות

ה. אנו מאשרים את הסדר הטיעון בעיקרו. בתוך כך אנו מטילים על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של חודשיים ימים, שכבר רוצו על ידו כאמור בתקופת מעצרו, בין 5.8.04 ל-4.10.04.
כמו כן אנו מטילים על הנאשם עונש של מאסר על תנאי לתקופה של שנה, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירת מין כלשהי.

אשר לצו הפיקוח, אשר בהתאם להסדר הטיעון הועמד על פיקוח למשך שנה, התלבטנו אם די בתקופה הזו לבדה כדי להבטיח שהנאשם לא יצא לרחוב בלתי מוגן וללא כל סיכון של סביבתו. דא עקא, שדברים ששמענו היום מפיה של נציגת ארגון ב"זכות" הגב' נעמה לרנר, הרגיעו אותנו בנדון זה, שהרי, נציגת הארגון הבהירה לנו כי קיים קשר אמיץ בין הארגון ובין הנאשם מזה כשנה וחצי וכי הארגון נטל על עצמו להמשיך ולדאוג להשתלבותו הבטוחה של הנאשם בחברה, לאחר שחרורו מבית החולים הפסיכיאטרי נווה שלווה.

בהקשר זה אנו קובעים גם שהנאשם אכן ימשיך לשהות בנווה שלווה למשך חצי שנה נוספת החל מהיום, וכי לאחר שישוחרר מבית החולים, יקבל ארגון בזכות על עצמו להמשיך ולדאוג לו, תוך הבטחת שלומו שלו ושלום סביבתו מפניו.

שרות המבחן, יקיים את צו הפיקוח שהטלנו עליו למשך תקופה של שנה על ידי עמידה בקשר, תחילה עם בית החולים נווה שלווה ובהמשך עם ארגון בזכות, תוך דיווח חצי שנתי לבית המשפט על מוצאותיו של הנאשם עד תום צו הפיקוח.

הודעה לנאשם זכותו להגיש ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום כ"ג בטבת, תשס"ח (1 בינואר 2008) במעמד הצדדים

ברכה אופיר תום, סג"נ	*מרים סוקולוב, שופטת*	*ישעיהו שנלר, שופט*
אב"ד		

בתי המשפט

ישיבה מיום 1/1/2008 - פח [redacted]

בדלתיים סגורות

הסניגוריה:

אני מודה לבית המשפט על סיום ההליך, המשפחה הפקידה 7,500 ₪ אבקש ליתן צו לשחרור הסכום הנ"ל.

החלטה

כמבוקש.

ניתנה היום כ"ג בטבת, תשס"ח (1 בינואר 2008) במעמד הצדדים

ברכה אופיר תום, סג"נ	מרים סוקולוב, שופטת	ישעיהו שנלר, שופט
אכ"ד		